

så mange penge på egnsteatrene, som vi gør, og det bør man jo glæde sig over.

Nå, alt det diskuterede vi jo også i det samråd, vi havde før jul. Med de bevillinger, vi har givet nu her, betyder det, at vi kan garantere, at alle får 50 pct. refusionen i 2007, også de tre nye teatre, vi ved der er, Gladsaxe, BaggårdTeatret i Svendborg og NørregadeTeatret i Maribo. De er også dækket ind af den her refusion.

På samrådet for et stykke tid siden fik jeg også korrigeret en anden påstand om, at det var finansministeren, der skulle have været den onde mand med den grimme ånde, blev der vist sagt, som så at sige havde taget initiativ til det her forslag. Jeg kan rolig sige her fra Folketingets talerstol, som jeg også sagde på det åbne samråd: Det initiativ kunne komme ét sted fra, og det er fra Kulturministeriet. Ét eneste sted.

Vi bruger rigtig mange penge på egnsteatrene. Det her er en prioritering af egnsteatrene, samtidig med at vi får gennemført hele konstruktionen med egnsteaterkonsulenterne, og samtidig med at vi ikke for fremtiden behøver at sige: Nej, nu skal vi tage penge fra det øvrige kulturområde for at finansiere egnsteatrene. For med den finanslovaftale, vi lavede med Dansk Folkeparti, satte vi et ekstra tocifret millionbeløb af til egnsteatrene. Så egnsteatrene har fået bedre økonomiske forhold, end de har haft nogen sinde før i danmarkshistorien.

Der er altså sket en vedholdende og meget markant stigning i bevillingerne, som fortsætter både i år og til næste år. Det er en glædelig udvikling, som er udtryk for, at kommunerne har givet kvalitetsteater en stadig højere prioritet. Det har regeringen gennem hele perioden bakket op om. Som sagt får området en yderligere økonomisk opprioritering i år og til næste år.

Så ved jeg godt, at der er nogle af ordførerne fra oppositionen – som jeg ellers har meget stor respekt for på teaterområdet – der har sagt, at der jo ikke er tale om en rigtig opprioritering, for bevillingen skulle jo alligevel være steget under den lovbundne ordning. Men jeg kan love, at der er tale om en benhård prioritering, en benhård prioritering, som betyder, at vi næsten har fordoblet bevillingen til egnsteatrene i løbet af de sidste 6 år.

Det er jo ikke matadorpenge, som bevillingen bliver forøget med i år og til næste år. Det er helt rigtige menneskepenge, som jo altså kunne være blevet brugt til andre gode tiltag inden for kulturen. Nu har vi blot skaffet nye penge ind til

kulturen for at være med til at finansiere egnsteatrene.

Vi har så valgt at bruge dem på det her område, fordi vi synes, at et godt og landsdækkende teaterudbud er en meget vigtig kulturpolitisk målsætning, men vi må også hele tiden prioritere og ikke bare tage penge fra andre kulturområder for at give til egnsteatrene.

Så også i år og til næste år opprioriterer vi egnsteaterområdet, og det er ikke tricks eller fiks fakserier, det er gode, solide danske kroner, som vil betyde et øget teaterudbud rundt omkring i hele landet. Det er kendsgerningen, og det er ikke til diskussion. Der har aldrig været så mange penge til egnsteatrene, som der er i år og næste år – aldrig nogen sinde.

Men det er jo klart, at der er grænser for, hvor meget vi fra statens side yderligere kan opprioritere bevillingerne til egnsteatre, når det bliver taget fra andre kulturpolitiske områder. Samtidig har vi på egnsteaterområdet også nogle nye stærke aktører i form af de nye stærke kommuner, der i sig selv utvivlsomt vil give området et betydeligt, ekstra løft i de kommende år.

Hvad angår kommunernes indsats, tror jeg heller ikke på det fremførte argument om, at en variabel refusionsprocent vil ødelægge deres incitament til at satse på kvalitetsteatre. På andre områder som musikskoler og museer har vi i årevis haft rammestyrede refusionsordninger, uden at kommunerne på nogen som helst måde har mistet incitamentet til at gøre en indsats.

Den nye egnsteaterordning indeholder også en række andre elementer, der skal sikre en fortsat stærk kvalitetsudvikling på egnsteaterområdet. De elementer ligger i forlængelse af anbefalingerne fra den arbejdsgruppe vedrørende egnsteater, som afgav rapport til Kulturministeriet i foråret 2006.

Der er tale om tiltag, der skal sikre, at alle de teatre, der indgår i ordningen, arbejder på det niveau, som man heldigvis efterhånden kan forvente af dansk teater.

Kl. 14.15

For det første indgår der en præcisering og opstramning af kravet om, at et egnsteater skal have en kontinuerlig drift og en fast scene. Egnsteater skal være på et ordentligt professionelt niveau og have en karakter, så det også kan skabe et levende teatermiljø omkring sig.

For det andet indgår der jo også som noget nyt en egnsteaterkonsulentordning. Egnsteaterkonsulenterne skal rådgive om kvalitetsudvikling for teatrene og vil også fremover få rådig-